

1856 máj 1. dny
ald. cmít. = [1.] K 573/500.

Kedves Aranyom!

Egy örökké valóság mióta egymás,
nak nem irunk. De tán én vagyok most a
restans fél, s ha nem is — megyek mint Páho,
med a bogyók, ha az Roxám jöni nem akar.

De ma, mikor én e levelet írom kikerőleg
Peten vagy s ott töltöd az, Alidos ötötörök
s a Majus főre öltöve eső ünnepét. Salamon
ugyan is azt írja nekem hogy Pórnori Majus
főre nagy Majalise rendez, melyen a többi
irodalommal néhány körös Tanár s kö-
te is ott lesz, hogy az általa kirúgócs juttat
tom Rótsői bencéhei körül a jottak felől,
vassatván a társaság Sanzionálisa a bírák
s ítéletei. Előre is köszönöm hogy te az
én kedvigemre felevezandottál, mer te
métem hogy úgy les. Meztovish írja hogy
s is pályázott. Jutom Tóthlendr is az s
már négy kihirekelt Angyaltrandiával.
De én remélem hogy mind ereket legrés-
töm. Na de ereketek csak felis ved ko-
mohyan; hanem egész komohyan aron ki-
német hogy kedvigemről ind meg leg-
lezetlemül véleményed. Azt hiszem ezzel
is mint egyéb köteményekkel, úgy áll a

dolog, egy pár hely fejen sikerült benne,
de az egész hogy fenn valami kívánni va,
tör, mit én réméről csak érek de meg
mondani nem tudok, mert ha tudnám, ki
is javítanám. Milyen felp lenne már most
ha te megismád hogy jót kedvű király
aranyban mi a kívánni való s én
azt hánomra fordíthatnám

Hála Istennek hogy rábeszélhetted
magadat s add ki verseidet. Az Isten
alódon meg ére, mert örökre busulok
ha vagy egy Agnes affony vagy Laila klára
emembe jut s nincs kérem. Ezen ma kült,
dök kekenafhor kilenes előfívetőt
areit nem gyűjtöttem eiret hogy ne
kaphák gyűjtői szíveskedésként, mert
én baráti ferescedésként akartam kapni
tőled — ha tudni illeik mered lennek oly
jéldányaid miket közzéj, az ablakon,
mert ha nem, akkor meg elégnem a ma,
gameval is —

X Édes Lánosom, mi lenne abból ha
én ismét kikerülnék Magyarországra
s ide hagyva ezt a kéj de rossz életet
megint aron a sup de jó alföldi út
nem fel sátromat? Kedvű táu nem tar

sóink a lehelenségek közt. Én bizony nem
vágynám ki innen ha nem feresenél
egy sítches s ha kecském némi nyaralás
ról az ivodalmas, vagy magamat az in-
rodalom nyaralásról, de — — Most lehes-
nél Kolozvári professzor s tanácsadón a
theológiát (képelehetem mi is böcs fájón
lett belőlem hogy rémelyek erős alkalmatos,
nak híjnek), de még mind nyakig vagyok
a professzoraggal s nem kell, hanem tán
mint jago som vepék s átkörít.

Bitagyi lakom nagyon búsul a
mostoha anyja halálán; én is inkább okaj,
tostam volna hogy az apja pusztulván el,
Hát a Skórin-i krónika mikor jelenik
meg? Sem kiálta istáds se. Nagy
Köröz neveses vány.

Julia soha sem vábafolt a levelemre.
Tán más okan nagy ledny lett hogy, fégyenki
volem levelemre? A mi is arányban s "no" — én
késperte inkább vünülök —

Lehelésed s gyermekedek csokolom — ké-
lek is, s ha nem sejtéllel sorsat.

LK

"Pósa é'dikrom mejeje" akaratból ma
máde ki vösteid körül?

maj. Y. 1836 netum

